MELCHIOR WATHELET
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2015. szeptember 10.[1]

C-232/14. sz. ügy

Portmeirion Group UK Limited
kontra
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(a First-tier Tribunal [Tax Chamber] [Egyesült Királyság] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Dömping — A 412/2013/EU végrehajtási rendelet érvényessége — A Kínai Népköztársaságból származó asztali és konyhai kerámiaáruk behozatala"

I – **Bevezetés**

1. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Kínai Népköztársaságból származó asztali és konyhai kerámiaáruk behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. május 13-i 412/2013/EU tanácsi végrehatási rendelet[2] (a továbbiakban: vitatott rendelet) érvényességére vonatkozik.

2. A Törvényszék előtt a vitatott rendelet ellen az e rendelettel érintett exportőr által benyújtott megsemmisítés iránti keresetet[3] a Törvényszék elutasította. A Bíróság előtt az ezen exportőr által benyújtott fellebbezés a jelen indítvány ismertetésekor még folyamatban van.[4]

II – **A jogi háttér**

A – *Az uniós jog*

3. A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámkódex)[5] „A vám visszafizetése és elengedése" című 5. fejezete 236. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A behozatali vagy kiviteli vámokat vissza kell fizetni, amennyiben megállapításra kerül, hogy megfizetésükkor e vámösszegek nem jogszabály szerintiek voltak […]".

1 — Eredeti nyelv: francia.
2 — HL L 131., 1. o.
3 — Lásd: Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ítélet (T-394/13, EU:T:2014:964).
4 — Lásd: Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ügy (C-31/15 P).
5 — HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet 307. o.

4. A vitatott rendeletet az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet[6] (a továbbiakban: alaprendelet) alapján fogadták el. E rendelet az „Alapelvek” című 1. cikkében a következőképpen rendelkezik:

„(1) Dömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha a Közösségbe irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

(3) Az exportáló ország rendszerint a származási ország. Az exportáló ország lehet azonban egy közvetítő ország is, kivéve azt az esetet, amikor például a terméket az országon keresztül csak átszállítják, vagy ha abban az országban ilyen terméket nem állítanak elő, vagy annak ott nincs összehasonlítható ára.

(4) E rendelet alkalmazásában a »hasonló termék« az a termék, amely a szóban forgó termékkel azonos, azaz vele minden tekintetben megegyezik, vagy ilyen termék hiányában azt a terméket [helyesen: az a termék], amely a szóban forgó termékkel ugyan nem egyezik meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkezik.”

5. A Kínai Népköztársaságból származó egyes asztali és konyhai kerámiaáruk behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2012. november 14-i 1072/2012/EU rendelet (a továbbiakban: ideiglenes rendelet)[7] (24), (25), (51), (52) és (54)–(57) preambulumbekezdése értelmében:

„(24) A [vizsgált] terméket[8] a jelenleg a 69111000, ex69120010, ex69120030, ex69120050 és ex69120090 KN-kódok alá besorolt, a Kínai Népköztársaságból származó asztali és konyhai kerámiaáruk (a továbbiakban: [vizsgált] termék) alkotják. Készülhetnek porcelánból vagy kínai porcelánból, közönséges agyagból, kőből, kerámiából vagy fazekasművészeti anyagokból, illetve más anyagokból. A legfontosabb nyersanyagok olyan ásványok, mint a kaolin, a földpát és a kvarc, és a felhasznált nyersanyagok összetétele meghatározza a gyártott kerámia végtermék típusát.

(25) Az asztali és konyhai kerámiaáruk a kereskedelmi forgalomban rengeteg különböző formában kaphatók, amelyek az idők során változtak. A legkülönbözőbb helyeken használatosak, pl. a háztartásban, szállodákban, éttermekben és ápolási intézményekben.

[…]

(51) Egy importőr azt állította, hogy a vizsgált termékkör túlzottan széles, így nem alkalmas a különböző terméktípusok ésszerű összehasonlítására. Egy kínai gyártási érdekeltséggel rendelkező importőr is hasonló véleményt fogalmazott meg. E tekintetben néhány kérelmező a tisztán dekorációs célú termékeket említette.

6 — HL L 343., 51. o.

7 — HL L 318., 28. o.. Lásd továbbá ezen rendelet helyesbítését (HL 2013. L 36., 11. o.).

8 — Az területre vonatkozó uniós jogi aktusok a „vizsgált termék” és az „érintett termék” fogalmát felcserélhető fogalmakként használják. Angol nyelven ugyanakkor csak a „product concerned” kifejezés használatos. A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) joganyagában a „vizsgált termék” kifejezés használatos. A koherencia és az egységesség érdekében a jelen indítványban csak a „vizsgált termék” kifejezést használom.

(52) Az alábbiakban részletesen meghatározásra kerülnek azok a releváns alkalmazandó kritériumok, amelyek alapján eldönthető, hogy a vizsgálat tárgyát képező valamely termék annak alapvető fizikai és műszaki jellemzői alapján egyetlen terméknek tekinthető-e. Ily módon a tisztán dekorációs célú termékek nem tartoznak ebbe a körbe. Ezen túlmenően, bár az asztali és konyhai kerámiaáruk különféle típusainak valóban lehetnek bizonyos egyedi, a többi terméktől eltérő jellemzői, a vizsgálat rámutatott, hogy a kerámiakések kivételével alapvető jellemzőik azonosak. Az a körülmény, hogy [a vizsgált] terméket a gyártási folyamat bizonyos módosításaival többféleképpen el lehet készíteni, önmagában eredményez két vagy több külön terméket. Végül a vizsgálat rámutatott, hogy [a vizsgált] termékek különböző típusait általában ugyanazokon az értékesítési csatornákon keresztül forgalmazzák. Bár léteznek olyan üzletek, amelyek bizonyos különleges típusokra specializálódnak, a forgalmazók (kiskereskedők, áruházak, élelmiszer-áruházak) jelentős része többféle asztali és konyhai kerámiaárut értékesít, hogy vásárlóinak bővebb választékot nyújtson. Ezért a vizsgált termékek állítólagosan túl széles körével kapcsolatos kérelmet átmenetileg elutasították.

[…]

(54) A vizsgálat rávilágított, hogy tulajdonságaik és stílusuk különbözősége ellenére minden asztali és konyhai kerámiaáru azonos alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel bír, vagyis a kerámiaáruk elsődleges funkciója az élelmiszerekkel való érintkezés, lényegében ugyanazokra a célokra használatosak, így ugyanazon termék különféle típusainak tekinthetők.

(55) Azon túlmenően, hogy azonos fizikai és műszaki [helyesen: azonos alapvető fizikai és műszaki] jellemzőkkel bírnak, a különböző stílusok és típusok egymás közvetlen versenytársai és egymással nagymértékben csereszabatosak. Ezt egyértelműen jelzi az a tény, hogy nincsenek közöttük világos választóvonalak, vagyis a különböző terméktípusok között jelentős átfedés és verseny figyelhető meg, és egy átlagos vásárló ritkán tesz különbséget például a porcelán és a nem porcelán termékek között.

(56) Ahogy azonban arra a fenti (29)–(34) preambulumbekezdésekben már kitértünk, a termékkör meghatározásának leszűkítése indokoltnak tűnt, aminek nyomán a jelenlegi vizsgálat a kerámiakések kizárásával indult meg. Ezért az érintett termék átmeneti meghatározása: a jelenleg a 69111000, ex69120010, ex69120030, ex69120050 és ex69120090 KN-kódok alá besorolt, a Kínai Népköztársaságból származó asztali és konyhai kerámiaáruk a kerámiakések kivételével.

(57) Következésképpen a jelen eljárás céljaira és az Unió állandó gyakorlatának megfelelően úgy tekintendő, hogy a kerámiakések kivételével valamennyi fent említett termék egyetlen terméket alkot.”

6. A vitatott rendelet (35)–(37). preambulumbekezdése értelmében:

„(35) Az asztali és konyhai kerámiaáruk valamennyi típusa ugyanazon termék különböző típusainak tekinthető. Következésképp nem megalapozott az ideiglenes, majd a végleges nyilvánosságra hozatalt követően ismételten előadott azon érv, amely szerint a vizsgálat hasonló termékek széles körét fedi le, és ebből következően az egyes termékszegmensekre külön-külön vizsgálatokat kellene lefolytatni a helyzet felmérésére, a dömpingre, a kárra, az okozati összefüggésre és az uniós érdekre vonatkozóan. Az egyik fél, aki szerint a termékkör túl széleskörű volt, a különböző szintű dekorációval ellátott termékek összehasonlítását indítványozta, de a felhasználási módjukat illető állításai (az egyik esetben a kert és a gyerekek, a másik esetben a dekoráció) vitathatók, mert nincs egyértelmű elkülönítés és az általa előadott állítások inkább ideiglenes rendelet [helyesen: az ideiglenes rendelet] (55) preambulumbekezdésében foglalt szempont megerősítésének tekinthetők. Meg kell még jegyezni, hogy egy, a Kínában gyártást végző importőr azt állította, hogy az Unióban értékesített asztali és konyhai kerámiaáruk több mint 99%-a többnyire vagy kizárólag fehér. Néhány fél

vitatta az ideiglenes rendelet (58) preambulumbekezdését, mivel a vizsgálat keretében az intézmények nem végeztek vizsgálatokat azzal kapcsolatban, hogy egyes árucikkek megfeleltek-e az uniós szabadkereskedelemnek. E tény azonban nem ássa alá az ideiglenes rendelet (63) preambulumbekezdésében foglalt következtetést.

(36) A fentiek fényében a termékkör véglegesen asztali és konyhai kerámiaáruként került meghatározásra, kivéve a Kínából származó, jelenleg az ex69111000, ex69120010, ex69120030, ex69120050 és az ex69120090 KN-kódok alá tartozó kerámiakéseket, a kerámia fűszerdarálókat és a kerámiaőrlő részeit, a kerámiahámozókat, kerámia késélezőket, valamint a pizza vagy kenyér sütéséhez használt kordierit kerámia pizzaköveket.

(37) A [vizsgált] termékre és a hasonló termékre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (24)–(63) preambulumbekezdésében foglalt egyéb döntések megerősítést nyernek.”

B – *A Kereskedelmi Világszervezet joga*

7. A GATT 1994 VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás [9] (a továbbiakban: „1994-es dömpingellenes megállapodás”) a Kereskedelmi Világszervezetet (a továbbiakban: WTO) létrehozó, 1994. április 15-én megkötött egyezmény 1A. mellékletében szerepel, amelyet a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozat hagyott jóvá. [10]

8. Az 1994-es dömpingellenes megállapodás „A dömping tényének a megállapítása” című 2. cikke értelmében:

„2.1 A Megállapodás alkalmazásában egy termék akkor tekinthető dömpingeltnek – azaz egy másik ország kereskedelmébe a rendes értéknél alacsonyabb értéken bevezetett terméknek –, ha az egyik országból a másik országba exportált termék exportára alacsonyabb, mint a hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban érvényesülő összehasonlító ára akkor, ha e terméket az exportáló országban való felhasználásra szánták.

[…]

2.6 E Megállapodásban a »hasonló termék« (»produit similaire«) azonos terméket jelöl, azaz olyan terméket, amely minden szempontból megegyezik a vizsgált termékkel, illetve ilyen termék hiányában olyan más terméket, amely nem minden szempontból azonos a vizsgált termékkel, de rendelkezik olyan tulajdonságokkal, amelyek rendkívül hasonlítanak a vizsgált termék tulajdonságaihoz.”

III – **Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

9. A felperes, a Portmeirion Group UK Limited (a továbbiakban: Portmeirion) Stoke-on-Trentben (Egyesült Királyság) rendelkezik székhellyel. A felperes magas minőségi színvonalú asztali kerámiaáruk gyártója, és e termékek piacán vezető, és brit gyártmányú termékeinek kiegészítéseként importál is minőségi termékeket, amely behozatalok mintegy 14%-a Kínából származik.

10. 2012. február 16-án az Európai Bizottság dömpingellenes eljárást indított a Kínából származó asztali és konyhai kerámiaáruk behozatala tárgyában.

9 — HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.

10 — HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.

11. 2012. november 14-én a Bizottság elfogadta az ideiglenes rendeletet, amelyben 17,6% és 58,8% közötti ideiglenes dömpingellenes vámokat vetett ki.

12. 2012. december 18-án a Portmeirion benyújtotta első észrevételeit, amelyekkel a vizsgált termékre vonatkozóan a vizsgálat eredményeként adott meghatározást vitatta, és olyan más tényezőkre hivatkozott, amelyek álláspontja szerint a dömpingellenes vám kivetésének akadályai. Miután a Bizottság 2013. február 25-én átadta tájékoztató dokumentumát, 2013. március 5-én meghallgatást tartottak a Portmeirion és a Bizottság között, amelynek során a Portmeirion előadta többek között a „vizsgált terméknek" a vizsgálat során kialakított fogalmával kapcsolatos álláspontját is.

13. 2013. május 13-án a Bizottság javaslatára az Európai Unió Tanácsa elfogadta a vitatott rendeletet, és 2013. május 16-án kezdődő hatállyal 13,1% és 36,1% közötti végleges dömpingellenes vámot vetett ki a szóban forgó behozatalokra.

14. 2013. augusztus 2-án a Portmeirion a Vámkódex 236. cikke alapján kérelmet terjesztett a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs elé a dömpingellenes vámok visszafizetése iránt, előadva, hogy e vámok nem voltak jogszabály szerintiek, mert a vitatott rendelet sérti az uniós jogot.

15. 2013. december 16-án a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs elutasította a Portmeirion kérelmét.

16. 2014. január 14-én a Portmeirion a megtámadott rendelet érvényességét vitatva fellebbezést nyújtott be a vitatott határozattal szemben a First-tier Tribunalhoz (Tax chamber).

17. A kérdést előterjesztő bíróság, mivel úgy ítélte meg, hogy a Portmeirion által előadott indokok kétségbe vonhatják a vitatott rendelet érvényességét, az eljárást felfüggesztette, és a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„Összeegyeztethetetlen-e a vitatott rendelet az uniós joggal annyiban, amennyiben

i. nyilvánvaló értékelési hibán alapul az érintett termék meghatározása tekintetében, érvénytelenítve ezáltal a dömpingellenes vizsgálat következtetéseit; valamint

ii. nem tartalmazza az EUMSZ 296. cikkében előírt megfelelő indokolást?"

IV – **A Bíróság előtti eljárás**

18. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet 2014. május 12-én nyújtották be a Bírósághoz. Az olasz kormány, a Tanács, valamint a Bizottság írásbeli észrevételeket nyújtott be.

19. 2015. július 15-én került sor a tárgyalásra, amelynek során a Portmeirion, a Tanács és a Bizottság ismertette szóbeli észrevételeit.

V – **Elemzés**

A – *Az elfogadhatóságról*

20. Az olasz kormány álláspontja szerint az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel a Portmeirionnak az EUMSZ 263. cikk alapján a Törvényszék előtt lehetősége volt a vitatott rendelet megtámadására.

21. E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az „az általános elv, amelynek célja annak biztosítása, hogy mindenki rendelkezzen az ellene hozott határozat alapjául szolgáló uniós jogi aktus megtámadásának lehetőségével, semmilyen módon nem akadályozza, hogy valamely rendelet jogerőre emelkedjen az olyan magánszemély viszonylatában, akinek vonatkozásában a rendeletet olyan egyéni határozatnak kell tekinteni, amelynek megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján minden kétséget kizáróan keresetet indíthatott volna, és ez a tény az ilyen magánszemélyt akadályozza abban, hogy a nemzeti bíróságok előtt e rendelet jogszerűségét kifogásolja. Ez a következtetés vonatkozik a dömpingellenes vámokat bevezető rendeletekre is, mivel ezek kettős természetűek: egyfelől normatív jellegű, másfelől olyan jogi aktusok, amelyek egyes gazdasági szereplőket közvetlenül és személyükben érinthetnek.” [11]

22. A Bíróság álláspontja szerint „[a] dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendeletek ugyanis – noha a természetük és a hatályuk miatt normatív jellegűek – közvetlenül és személyükben érinthetik a szóban forgó termék dömpingért felelős gyártóit és exportőreit, mivel ezekben a rendeletekben felhasználják az utóbbiak kereskedelmi tevékenységéből származó adatait.” [12]

23. Általában ez a helyzet a következő szervezetek tekintetében:

– azon gyártó és exportőr vállalkozások esetében, amelyek bizonyítani tudják, hogy a Bizottság és a Tanács aktusaiban azonosították őket, vagy, hogy az előkészítő vizsgálatok érintették őket; [13]

– a vizsgált termék azon importőrei esetében, amelyek viszonteladói árait figyelembe vették az exportárak képzése során, és amelyeket ennélfogva érintenek a dömping fennállására vonatkozó megállapítások; [14] valamint

– az azon harmadik országok exportőreivel kapcsolatban álló importőrök, amelyek termékeit dömpingellenes vám sújtja, különösen abban az esetben, ha az exportárat az ezen importőrök által a közösségi piacon alkalmazott viszonteladói ár alapján számították ki, és abban az esetben, ha ezen viszonteladói árak alapján számították ki magát a dömpingvámot. [15]

24. Ezenkívül annak elismerése, hogy a gazdasági szereplők bizonyos kategóriái jogosultak keresetet előterjeszteni a dömpingellenes rendelet megsemmisítése iránt, nem gátolhatja meg, hogy más gazdasági szereplőket is személyükben érinthessen az ilyen rendelet bizonyos sajátos jellemzőik miatt, amelyek minden más személytől megkülönböztetik őket. [16]

25. Az alapeljárásban az olasz kormány nem bizonyította, hogy a Portmeiriont a fentiekben azonosított gazdasági szereplők egyik kategóriájába tartozónak kell minősíteni.

26. Amint ugyanis a Bizottság a tárgyaláson is megerősítette, a vizsgált termék olyan importőréről van szó, amelynek viszonteladói árait nem vették figyelembe az exportárak képzése vagy a dömpingellenes vám kiszámítása során. Nincs szó arról sem, hogy exportőrökkel állna kapcsolatban. Nem állapítható meg továbbá, hogy olyan sajátos jellemzői lennének, amelyek minden más személytől megkülönböztetik.

11 — TMK Europe ítélet (C-143/14, EU:C:2015:236, 18. pont). Lásd továbbá ebben az értelemben: Nachi Europe ítélet (C-239/99, EU:C:2001:101, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

12 — TMK Europe ítélet (C-143/14, EU:C:2015:236, 19. pont).

13 — Lásd: Allied Corporation és társai kontra Bizottság ítélet (239/82 és 275/82, EU:C:1984:68, 11. és 12. pont); Nachi Europe ítélet (C-239/99, EU:C:2001:101, 21. o.); Valimar-ítélet (C-374/12, EU:C:2014:2231, 30. pont); TMK Europe ítélet (C-143/14, EU:C:2015:236, 19. pont).

14 — Lásd: Nashua Corporation és társai kontra Bizottság és Tanács ítélet (C-133/87 és C-150/87, EU:C:1990:115, 15. pont); Gestetner Holdings kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-156/87, EU:C:1990:116, 18. pont); Valimar-ítélet (C-374/12, EU:C:2014:2231, 31. pont); TMK Europe ítélet (C-143/14, EU:C:2015:236, 20. pont).

15 — Lásd: Neotype Techmashexport kontra Bizottság és Tanács ítélet (C-305/86 és C-160/87, EU:C:1990:295, 19. és 20. pont); Valimar-ítélet (C-374/12, EU:C:2014:2231, 32. pont); TMK Europe ítélet (C-143/14, EU:C:2015:236, 21. pont).

16 — Lásd: Extramet Industrie kontra Tanács ítélet (C-358/89, EU:C:1991:214, 16. pont); Valimar-ítélet (C-374/12, EU:C:2014:2231, 33. pont); TMK Europe ítélet (C-143/14, EU:C:2015:236, 22. pont).

27. A fentiekből következik, hogy a Portmeirion a kérdést előterjesztő bíróság előtt élhet a vitatott rendelettel szemben jogellenességi kifogással, amely ennél fogva nem volt kötve az ezen rendelettel kivetett dömpingellenes vám végleges jellegéhez, és előterjeszthette a jelen kérdéseket.

28. Következésképpen azokra a Bíróságnak válaszolnia kell.

B – *Az ügy érdeméről*

1. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről

29. Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság a vitatott rendelet érvényességével kapcsolatos kérdést tesz fel, mivel az az álláspontja szerint nyilvánvaló értékelési hibán alapul a vizsgált termék meghatározása tekintetében, érvénytelenítve ezáltal a dömpingellenes vizsgálat következtetéseit.

a) A felek érvei

30. A Portmeirion és a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs nem nyújtott be írásbeli észrevételeket. Mindazonáltal előzetes döntéshozatal iránti kérelmében a kérdést előterjesztő bíróság világosan és részletesen kifejti a Portmeirion érveit, és a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs úgy véli, hogy egy rá nézve kötelező erejű rendelet magyarázata vagy érvényességének elbírálása nem tartozik a hatáskörébe.

31. A Portmeirion előadja, hogy a vitatott rendeletet az érintett termék meghatározása tekintetében nyilvánvaló értékelési hiba alapján fogadták el, ami eltorzította a vitatott rendelet elfogadásához vezető dömpingellenes vizsgálat egészének lefolyását. Az uniós jogban semmilyen jogalapon nem állapítható meg, hogy a vizsgálattal érintett különböző termékek „egyetlen terméknek" minősülnek, ami az egyetlen vizsgálat lefolytatását igazolhatná.

32. A Portmeirion álláspontja szerint a vizsgálattal érintett és a vitatott rendeletben vámmal sújtott kerámiatermékek olyan sokfélék, mint például sodrófa, tányér, teáscsésze, sószóró, sütőedény, teáskanna vagy sütőforma, amelyek az Európai Unió intézményeinek állításával ellentétben nem rendelkeznek ugyanazokkal az alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel (például a méret, a súly, a forma, a hőálló képesség tekintetében).

33. E tekintetben a Portmeirion három megállapításra alapoz.

34. Elsőször is a dömpingellenes vámmal érintett termékek egyetlen közös jellemzője, hogy azok (részben) kerámiából készültek. Ez a tényező önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy a vizsgálattal érintett valamennyi termék ugyanazon termék különböző típusainak legyen tekinthető. Ha ez nem így lenne, egy ablakkeret és egy gépjármű is egyetlen terméknek minősülne, kizárólag annak alapján, hogy azok (többnyire) alumíniumot is tartalmaznak.

35. Másodszor, nyilvánvalóan téves az a megállapítás, amely szerint valamennyi termék elsődlegesen az élelmiszerrel való érintkezést szolgálja és azok kizárólag élelmiszer tárolására szolgálnak, mivel a vizsgálat kiterjed olyan termékekre is, amelyek elsődlegesen nem az élelmiszerrel való érintkezésre szolgálnak (mint például a söröskorsók), valamint amelyek nem élelmiszer tárolására szolgálnak (mint például a sodrófák).

36. Harmadszor, ugyanez igaz arra az iránymutatásra is, hogy a dömpingellenes vámmal érintett termékek egymás „közvetlen versenytársai és egymással nagymértékben csereszabatosak". Hogyan lehet például sodrófával teát felszolgálni, egy étkezést egy sószóróban feltálalni, vagy egy kávéskannában spagettit feltálalni?

37. A Portmeirion kétségbe vonja továbbá a Tanács által végzett értékelés koherenciáját, mivel:

– egyes kerámiatermékeket az eltérő forma, szilárdság és formajegyek alapján kizártak a vizsgálat és a vitatott rendelet hatálya alól;

– egy sodrófa és egy tányér azonos terméknek minősül kizárólag azért, mert mindkettő kerámiából készül, míg két tányér, amelyek azonosak és közvetlenül csereszabatosak, különböző termékeknek minősülnek kizárólag azért, mert azokat más anyagból készítették (például üvegből vagy kerámiából);

– a vizsgálat olyan termékekre irányult, amelyek fizikai, műszaki vagy kémiai jellemzői nem azonosak, és a megállapított céltól függetlenül nem ugyanazon célt szolgálják (például teáskannák és sodrófák).

38. Az olasz kormány, a Tanács és a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a „vizsgált termék” fogalma nem alapul nyilvánvaló értékelési hibán.

39. Először is emlékeztetnek arra, hogy az intézmények a dömpingellenes vizsgálatok során a vizsgált termék meghatározásakor széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek. E tekintetben az intézmények több tényezőt is figyelembe vehetnek, mint például a termékek fizikai, műszaki és kémiai jellemzői, használatuk, helyettesíthetőségük, a fogyasztó általi észlelésük, a forgalmazási csatornák, a gyártási folyamat, az előállítási költségek, a minőség stb.

40. Ebből következik, hogy különböző termékek kerülhetnek a „vizsgált termék” fogalmába, és azok ugyanazon vizsgálat tárgyát képezhetik mindaddig, amíg alapvető jellemzőik azonosak. A jelen esetben a termékek azonos alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel bírnak: kerámiából készültek, és céljuk az élelmiszerrel való érintkezés vagy annak tárolása.

41. A Portmeirion, a Tanács és a Bizottság nem ért egyet a WTO vizsgálóbizottságának jelentéseiből a „vizsgált termék” fogalmának értelmezése tekintetében levonható következtetések vonatkozásában sem.

b) Értékelés

i) Előzetes észrevételek

42. Az első kérdés az uniós intézmények vizsgálatának tárgyául szolgáló „vizsgált termék”, azaz a „dömpingelt” [17] vizsgált termék fogalmának értelmezésére vonatkozik.

43. E tekintetben előzetesen meg kell jegyezni, hogy a Törvényszékkel ellentétben a Bíróságnak még sosem kellett határoznia e fogalom értelmezéséről.

44. Tekintettel arra, hogy az említett fogalom a WTO jogából, nevezetesen az 1994-es dömpingellenes megállapodás 2. cikkéből származik, amelyet az uniós jogba az alaprendelet 1. cikke ültetett át, figyelembe kell venni a WTO vitarendezési testületének ítélkezési gyakorlatát is, amelynek a WTO vizsgálóbizottsága az első fokú szerve, és mindez annál inkább szükséges, mivel mind a kérdést előterjesztő bíróság, mind a felek idézik e bizottság jelentéseit.

17 — Lásd az alaprendelet 1. cikkének (2) bekezdését.

ii) A Törvényszék ítélkezési gyakorlata

45. A Törvényszék kimondta, hogy „az alaprendelet nem fejti ki részletesen, hogyan kell meghatározni azt a terméket vagy termékskálát, amely a dömpingellenes eljárás tárgya lehet, és nem kíván meg részletes osztályozást sem”. [18]

46. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a „[vizsgált] termék dömpingellenes vizsgálat keretében történő meghatározásának célja azon termékek listája elkészítésének elősegítése, amelyek adott esetben a dömpingellenes vámok kivetésének tárgyát képezik. Az érintett termék fogalmának meghatározása céljából az intézmények több tényezőt is figyelembe vehetnek, mint például a termékek fizikai, műszaki és kémiai jellemzői, használatuk, helyettesíthetőségük, a fogyasztó általi észlelésük, a forgalmazási csatornák, a gyártási folyamat, az előállítási költségek, a minőség.” [19]

47. A Törvényszék álláspontja szerint „ebből szükségszerűen következik, hogy a nem azonos termékek egy [vizsgált] termék meghatározása alá vonhatóak, és azok együtt képezhetik dömpingellenes vizsgálat tárgyát. Ezen az alapon el kell tehát vetni a felperesek arra alapított érvét, hogy a [vizsgált] termék csak egyetlen terméket vagy azonos termékeket jelenthet”. [20]

48. Szintén az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy bár „a kereskedelempolitikai védintézekedések területén az [uniós] intézmények az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettsége miatt széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek”, [21] a Törvényszék feladata azt „ellenőrizni, hogy a felperesek bizonyítják, hogy az intézmények tévesen értékelték az általuk relevánsnak ítélt szempontokat, akár azt, hogy más, relevánsabb szempontok alkalmazása e terméknek a [vizsgált] termék meghatározásából való kizárását vonta volna maga után.” [22]

49. Ez konkrétan azt jelenti, hogy a „vizsgált termék” fogalmát illetően a Törvényszék soha nem fogadta el [23] az annak bizonyítására irányuló érveket, hogy a vizsgálat tárgyát képező „vizsgált termék” csak az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „hasonló termékekből” állhat, azaz, „[olyan] termék[ekből], amely[ek] a szóban forgó termékkel azonos[ak], azaz vele minden tekintetben megegyez[ne]k, vagy ilyen termék hiányában az[okból] a termék[ekből], amely[ek] a szóban forgó termékkel ugyan nem egyez[ne]k meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkez[ne]k.”

50. Meg kell jegyezni azt is, hogy a Törvényszék a Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ítéletének (T-394/13, EU:T:2014:964) 36–51. pontjában elutasította a vitatott rendelettel érintett egyik exportőr érveit, amelyek szerint „az intézmények egyrészt nyilvánvalóan hibát követtek el [a vizsgált termék fogalma alá történő] besoroláskor a besoroláshoz figyelembe vett tényezők, mint a jelen esetben a megjelenés, a felhasználás módja, valamint a poliészterbevonatú kerámia csészék uniós gyártóinak létével kapcsolatos tényezők értékelésekor, [valamint] másrészt más tényezők, a jelen esetben a fizikai, műszaki és kémiai jellemzők, a forgalmazási csatornák, a fogyasztó általi észlelés,

18 — Shanghai Bicycle kontra Tanács ítélet (T-170/94, EU:T:1997:134, 61. pont). Lásd továbbá ebben az értelemben: Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ítélet (T-394/13, EU:T:2014:964, 28. pont).

19 — Gem-Year és Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) kontra Tanács ítélet (T-172/09, EU:T:2012:532, 59. pont). Lásd továbbá ebben az értelemben: Brossmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet (T-401/06, EU:T:2010:67, 131. pont); Whirlpool Europe kontra Tanács ítélet (T-314/06, EU:T:2010:390, 138. pont); EWRIA és társai kontra Tanács ítélet (T-369/08, EU:T:2010:549, 82. pont); Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ítélet (T-394/13, EU:T:2014:964, 29. pont).

20 — Gem Year és Jinn Well Auto Parts (Zhejiang) kontra Tanács ítélet (T-172/09, EU:T:2012:532, 60. pont). Lásd továbbá ebben az értelemben: Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ítélet (T-394/13, EU:T:2014:964, 30. pont).

21 — Gem Year és Jinn Well Auto Parts (Zhejiang) kontra Tanács ítélet (T-172/09, EU:T:2012:532, 62. pont).

22 — Uo., 61. pont. Lásd továbbá ebben az értelemben: Brossmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet (T-401/06, EU:T:2010:67, 132. pont); EWRIA és társai kontra Tanács ítélet (T-369/08, EU:T:2010:549, 83. pont).

23 — Lásd: Brossmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet (T-401/06, EU:T:2010:67, 133. pont). Lásd továbbá ebben az értelemben: Gem Year és Jinn Well Auto Parts (Zhejiang) kontra Tanács ítélet (T-172/09, EU:T:2012:532, 66. és 67. pont).

valamint a helyettesíthetőség az említett csészéknek a vizsgált termék fogalma alóli kizárását indokolták volna” (lásd továbbá a 27. pontot). Mindazonáltal ezt az elutasítást a szóban forgó exportőr a folyamatban levő Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács folyamatban levő ügyben (C-31/15 P) fellebbezés keretében vitatja.

iii) A WTO vitarendezési testületének ítélkezési gyakorlata

51. A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében „a WTO-megállapodás és annak mellékleteiben szereplő megállapodások és memorandumok, jellegükre és szerkezetükre tekintettel, főszabály szerint nem szerepelnek azon jogi normák között, amelyek tekintetében a Bíróság az [EUMSZ 236. cikk] első bekezdésének értelmében felülvizsgálhatja az [uniós] intézmények jogi aktusainak jogszerűségét.” [24]

52. Mindazonáltal, amint azt a Bíróság a Bizottság kontra Rusal Armenal ítéletének (C-21/14 P, EU:C:2015:494) 40. pontjában kimondta, „két kivételes helyzetben, amelyek az uniós jogalkotó azon szándékából erednek, hogy ő maga korlátozza a WTO-szabályok alkalmazására vonatkozó saját mozgásterét, […] az uniós bíróságra hárul adott esetben valamely uniós jogi aktus, illetve a végrehajtása céljából hozott aktusok jogszerűségének a WTO-megállapodásokra tekintettel történő felülvizsgálata”.

53. A Bíróság szerint „[a]z első eset az, amikor az Unió az e megállapodásokban vállalt meghatározott kötelezettséget kíván végrehajtani, a második pedig az, amikor az uniós jogi aktus kifejezetten e megállapodások meghatározott rendelkezéseire utal.” [25]

54. A jelen esetben a Portmeirion és az intézmények közötti vita a „vizsgált terméknek” az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt „dömpingelt termék” meghatározását lehetővé tevő fogalmára összpontosul.

55. Ez a rendelet ülteti át az 1994-es dömpingellenes megállapodás rendelkezéseit az uniós jogba. Amint ugyanis annak (3) preambulumbekezdése kimondja, az „[ez a megállapodás] részletes szabályokat tartalmaz, különösen a dömping kiszámítására és a vizsgálat kezdeményezésével, illetve lefolytatásával kapcsolatos eljárásokra vonatkozóan, ideértve a tények megállapítását és feldolgozását, az ideiglenes intézkedések meghozatalát, a dömpingellenes vámok kivetését és behajtását, a dömpingellenes intézkedések időtartamát és felülvizsgálatát, valamint a dömpingellenes vizsgálatokhoz kapcsolódó információk nyilvánosságra hozatalát. Az ezen szabályok megfelelő és átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében a megállapodás nyelvezetét a[z uniós] jogba a lehető legteljesebb mértékben be kell építeni.”

56. Ugyanezen rendelet (4) preambulumbekezdése értelmében „[a] szabályok alkalmazása során a GATT-egyezmény által megállapított jogok és kötelezettségek egyensúlyának megőrzése érdekében elengedhetetlen, hogy a[z Unió] tekintetbe vegye, hogy ezeket a szabályokat a[z Unió] fő kereskedelmi partnerei miként értelmezik”.

24 — Petrotub és Republica kontra Tanács ítélet (C-76/00 P, EU:C:2003:4, 53. pont). Lásd továbbá ebben az értelemben: Portugália kontra Tanács ítélet (C-149/96, EU:C:1999:574, 47. pont); Van Parys ítélet (C-377/02, EU:C:2005:121, 39. pont); LVP-ítélet (C-306/13, EU:C:2014:2465, 44. pont); Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 38. pont); OGT Fruchthandelsgesellschaft végzés (C-307/99, EU:C:2001:228, 24. pont).

25 — Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 41. oldal). Lásd továbbá ebben az értelemben: Fediol kontra Bizottság ítélet (70/87, EU:C:1989:254, 19. pont); Nakajima kontra Tanács ítélet (C-69/89, EU:C:1991:186, 31. pont); Portugália kontra Tanács ítélet (C-149/96, EU:C:1999:574, 49. pont); Petrotub és Republica kontra Tanács ítélet (C-76/00 P, EU:C:2003:4, 54. pont).

57. Amint azt a Bíróság az alaprendelet egy korábbi változatával, nevezetesen az 1996. december 2-i 2331/96/EK tanácsi rendelettel módosított,[26] az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelettel[27] összefüggésben megállapította, „[n]em vitatott, hogy a[z Unió] azért fogadta el az alaprendeletet, hogy eleget tegyen az [1994-es dömpingellenes] megállapodásból fakadó nemzetközi kötelezettségeinek”[28], valamint hogy e rendelet 1. cikkével az e megállapodás 2. cikkéből eredő meghatározott kötelezettségeket kívánt végrehajtani.

58. Amint a jelen indítvány 52. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból is kiderül, minderre tekintettel a Bíróság feladata a vitatott rendelet jogszerűségének az említett megállapodás 2. cikkére tekintettel történő felülvizsgálata.

59. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bírósággal ellentétben a WTO vizsgálóbizottságának több alkalommal volt lehetősége a Portmeirion által a jelen ügyben előadottakkal analóg érvekkel foglalkozni, amelyek annak alátámasztására irányultak, hogy a vizsgált terméknek az 1994-es dömpingellenes megállapodás 2.1 és 2.6 pontja értelmében vett „hasonló termékekből” kell állnia.[29]

60. Kanada, a Norvég Királyság és a Kínai Népköztársaság ugyanis a vizsgálóbizottság előtt előadta, hogy a dömpingellenes vizsgálattal érintett „vizsgált termék” nem állhat olyan termékek széles köréből, amelyek nem alkotnak egyetlen és ugyanazon homogén terméket, hanem annak egymáshoz hasonló termékekből kell állnia.[30]

61. A WTO vizsgálóbizottsága sosem adott helyt ennek az érvnek. Elemezését arra a megállapításra alapította, hogy az 1994-es dömpingellenes megállapodás nem tartalmazta a „vizsgált termék” fogalmának meghatározását,[31] és hogy ezen megállapodás 2.1 és 2.6 pontjaiból nem olvasható ki olyan feltétel, amelynek értelmében a „vizsgált terméknek” „hasonló termékekből” kell állnia.[32]

26 — HL L 317., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 76. o.

27 — HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.

28 — Petrotub és Republica kontra Tanács ítélet (C-76/00 P, EU:C:2003:4, 56. pont).

29 — Lásd a DS264 „Egyesült Államok – A Kanadából származó egyes gyantás faanyagok vonatkozásában dömping fennállásának végleges megállapítása”, a DS337 „Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedés”, valamint a DS397 „Európai Közösségek – Végleges dömpingellenes intézkedések a Kínából származó egyes vas vagy acél kötőelemek tekintetében” jogvitákat. A WTO vizsgálóbizottságának jelentései elérhetők a WTO honlapján a https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/dispu_status_f.htm címen.

30 — Lásd a WTO vizsgálóbizottságának a 2004. április 13-i jelentését: DS264 „Egyesült Államok – A Kanadából származó egyes gyantás faanyagok vonatkozásában dömping fennállásának végleges megállapítása” (7.155 pont). Ezt a jelentést csak részben, ezt a pontot nem érintve helyezte hatályon kívül a WTO fellebbviteli szerve (lásd a fellebbviteli szerv 2004. augusztus 11-i jelentésének a 99. és 183. pontját, amely elérhető a WTO honlapján https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/cases_f/ds264_f.htm). Lásd továbbá ebben az értelemben: a WTO vizsgálóbizottságának a DS337 „Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedés” jogvitára vonatkozó 2007. november 16-i jelentése (7.44. pont), valamint a WTO vizsgálóbizottságának a DS397 „Európai Közösségek – Végleges dömpingellenes intézkedések a Kínából származó egyes vas vagy acél kötőelemek tekintetében” jogvitában 2010. december 3-án készült jelentése (7.246 és 7.247 pont). Ezt a jelentést csak részben, ezt a pontot nem érintve helyezte hatályon kívül a WTO fellebbviteli szerve (lásd a fellebbviteli szerv 2011. július 15-i jelentésének 624. pontját, amely elérhető a WTO honlapján https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/cases_f/ds397_f.htm).

31 — Lásd: a WTO vizsgálóbizottságának a DS264 „Egyesült Államok – A Kanadából származó egyes gyantás faanyagok vonatkozásában dömping fennállásának végleges megállapítása” jogvitában 2004. április 13-án készült jelentése (7.156 pont); a DS337 „Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedés” jogvitában 2007. november 16-án készült jelentése (7.43. pont), valamint a DS397 „Európai Közösségek – Végleges dömpingellenes intézkedések a Kínából származó egyes vas vagy acél kötőelemek tekintetében” jogvitában 2010. december 3-án készült jelentése (7.271 pont).

32 — Lásd: a WTO vizsgálóbizottságának a DS264 „Egyesült Államok – A Kanadából származó egyes gyantás faanyagok vonatkozásában dömping fennállásának végleges megállapítása” jogvitában 2004. április 13-án készült jelentése 7.157 pontját; a DS337 „Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedés” jogvitában 2007. november 16-án készült jelentése 7.48 pontját, valamint a DS397 „Európai Közösségek – Végleges dömpingellenes intézkedések a Kínából származó egyes vas vagy acél kötőelemek tekintetében” jogvitában 2010. december 3-án készült jelentése (7.271 pont).

62. A WTO vizsgálóbizottsága szerint ugyanis „[b]ár az a kérdés, hogy ezen [azaz, a Kanada, a Norvég Királyság és a Kínai Népköztársaság által előadott] megközelítés megfelelősége általános politikai szempontból nézve megvitatható, a tagoknak kell tárgyalások útján arról határozniuk, hogy megkövetelik-e ezt a megközelítést. Vizsgálóbizottságként nem feladatunk olyan kötelezettségek létrehozása, amelyek nem szerepelnek egyértelműen magában a *dömpingellenes megállapodásban*” [33] .

63. E megállapítás alapján a WTO vizsgálóbizottsága úgy véli, hogy „bár a 2.1 pont úgy rendelkezik, hogy a dömping fennállását egy és ugyanazon vizsgált termék tekintetében kell megállapítani, ez a pont nem tartalmaz e termék paramétereinek meghatározását lehetővé tevő iránymutatást, sem pedig az ezen terméken belüli homogenitást egyértelműen előíró rendelkezést.” [34]

64. Ugyanezen vizsgálóbizottság szerint „még annak feltételezése esetén is, hogy a 2.6 pont a hasonló termék meghatározása érdekében a vizsgált termék »egészének« hasonlósága értékelését írja elő, […] ez nem azt jelenti, hogy a vizsgált termék kiterjedésének meghatározásához a vizsgált terméket magában foglaló termékkategóriák közötti hasonlóság értékelése szükséges. Önmagában az, hogy a vizsgált terméket a hasonló termék kérdésének megvizsgálása érdekében »egészében« kell vizsgálni, még nem vezet arra a következtetésre, hogy a vizsgált terméknek belső szinten magának is homogénnek kell lennie” [35].

65. Ezen túlmenően a WTO vizsgálóbizottsága elutasította a Norvég Királyság azon érvét, amely szerint „a vizsgált termék terjedelmi korlátainak a hiánya a vizsgálatot folytató hatóságok részéről a dömping fennállásának téves meghatározásához vezethet” [36].

66. Ebben az összefüggésben a Norvég Királyság előadta, hogy „ha olyan termékeket, amelyek nem »hasonlóak«, ugyanazon vizsgálatban a vizsgált termékkel azonos módon kezelnek, a dömping fennállásának megállapítása nem alapján nem derülhet ki, hogy e termékek közül valamennyi, vagy csak azok egy része képezi a dömping tárgyát. Példaként megemlít[ett] egy olyan vizsgálatot, amelyben gépjárműveket és bicikliket kezeltek a vizsgálattal érintett termékként. [37]

67. A WTO vizsgálóbizottsága, amelyet ez az érv nem győzött meg, úgy vélte, hogy „[a] termékek egyetlen és ugyanazon vizsgált termékbe való mindenfajta besorolásának következményei lesznek a teljes vizsgálat során; minél szélesebb körű ez a besorolás, annál súlyosabbak lehetnek a hatások, ami megnehezítheti a vizsgálatot végző hatóság releváns információk összegyűjtésével és értékelésével kapcsolatos, valamint az [1994-es] dömpingellenes megállapodással összhangban álló meghatározások felállítására vonatkozó feladatát. Következésképpen úgy tűnik [számára], hogy csekély az esélye a túl tágan meghatározott vizsgált terméken alapuló dömping fennállása téves megállapításának. Ez az eshetőség semmiképpen sem elegendő [számára] ahhoz, hogy az [1994-es] dömpingellenes megállapodást úgy értelmezze, hogy az olyan kötelezettségeket tartalmazzon, amelyeknek [álláspontja szerint] a megállapodás szövegében nincs semmilyen alapjuk”. [38]

33 — Lásd: a WTO vizsgálóbizottságának a DS264 „Egyesült Államok – A Kanadából származó egyes gyantás faanyagok vonatkozásában dömping fennállásának végleges megállapítása” jogvitában 2004. április 13-án készült jelentése 7.157 pontját.

34 — Lásd: a WTO vizsgálóbizottságának a DS337 „Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedés” jogvitában 2007. november 16-án készült jelentése 7.49 pontját.

35 — Uo., 7.53. pont.

36 — Uo., 7.58. pont.

37 — Uo.

38 — Uo., 7.58. pont. Lásd továbbá ebben az értelemben: a WTO vizsgálóbizottságának a DS397 „Európai Közösségek – Végleges dömpingellenes intézkedések a Kínából származó egyes vas vagy acél kötőelemek tekintetében” jogvitában 2010. december 3-án készült jelentése (7.271 pont).

iv) A jelen ügyre alkalmazás

68. Álláspontom szerint a „vizsgált termékre” vonatkozóan a Törvényszék ítélkezési gyakorlatának és a WTO jogának összevetése jelentős eltérést mutat, mivel a Törvényszékkel ellentétben a WTO vizsgálóbizottsága semmilyen felülvizsgálatot nem gyakorol a „vizsgált terméknek” a dömpingellenes vizsgálatot végző hatóság által alkalmazott fogalma felett. Ez az eltérés ugyanakkor csak elvi, mivel a Törvényszék számára rendelkezésre álló felülvizsgálat még nem vezetett konkrét esetben a „vizsgált termék” uniós intézmények által alkalmazott fogalmának a megkérdőjelezéséhez.

69. Amint azt ugyanis a jelen indítvány 48. pontjában jeleztem, elismerve, hogy a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, a Törvényszék úgy véli, hogy az ő feladata „ellenőrizni, hogy a felperesek bizonyítják, hogy az intézmények tévesen értékelték az általuk relevánsnak ítélt szempontokat, akár azt, hogy más, relevánsabb szempontok alkalmazása e terméknek a [vizsgált] termék meghatározásából való kizárását vonta volna maga után.” [39]

70. Márpedig ez olyan felülvizsgálatot jelent, amelyet a WTO vizsgálóbizottsága soha nem kívánt gyakorolni. Ellentétben a Törvényszékkel, úgy ítéli meg, hogy a dömpingellenes vizsgálatot végző hatóságok teljes diszkrecionális jogkörrel rendelkeznek a „vizsgált termék” meghatározását illetően, még az olyan hipotetikus, „szélsőséges[nek]” [40] minősíthető esetekben is, amikor e hatóságok a „vizsgált termék” meghatározása alatt gépjárműveket és bicikliket [41], vagy almát és paradicsomot vontak össze. [42]

71. A WTO vizsgálóbizottsága úgy véli, hogy „csekély” a dömping fennállása téves megállapításának esélye a vizsgált termék terjedelme korlátozásának hiánya miatt, [43] mivel a teljesen heterogén termékek „keveréke” a „vizsgált termék” meghatározásában a vizsgálatot végző hatóság munkáját túlzottan megnehezítené. Gondosan ügyel tehát ennek elkerülésére.

72. Ugyanis „[a] termékek egyetlen és ugyanazon vizsgált termékbe való mindenfajta besorolásának következményei lesznek a teljes vizsgálat során; minél szélesebb körű ez a besorolás, annál súlyosabbak lehetnek a hatások, ami megnehezítheti a vizsgálatot végző hatóság releváns információk összegyűjtésével és értékelésével kapcsolatos, valamint az [1994–es] dömpingellenes megállapodással összhangban álló meghatározások felállítására vonatkozó feladatát”. [44] Ez például „nyilvánvalóan nehézségeket okozhat a hasonló terméket gyártó nemzeti gyártóágazat számára okozott kár meghatározásakor” [45].

39 — Gem Year és Jinn Well Auto Parts (Zhejiang) kontra Tanács ítélet (T-172/09, EU:T:2012:532, 61. pont). Lásd továbbá ebben az értelemben: Brossmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet (T-401/06, EU:T:2010:67, 132. pont); EWRIA és társai kontra Tanács ítélet (T-369/08, EU:T:2010:549, 83. pont).

40 — Lásd: a WTO vizsgálóbizottságának a DS337 „Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedés” jogvitában 2007. november 16-án készült jelentése (7.58 pont).

41 — Uo.

42 — Lásd továbbá ebben az értelemben: a WTO vizsgálóbizottságának a DS397 „Európai Közösségek – Végleges dömpingellenes intézkedések a Kínából származó egyes vas vagy acél kötőelemek tekintetében” jogvitában 2010. december 3-án készült jelentése (7.269 pont).

43 — Lásd: a WTO vizsgálóbizottságának a DS337 „Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedés” jogvitában 2007. november 16-án készült jelentése (7.58. pont), valamint a WTO vizsgálóbizottságának DS397 „Európai Közösségek – Végleges dömpingellenes intézkedések a Kínából származó egyes vas vagy acél kötőelemek tekintetében” jogvitában 2010. december 3-án készült jelentése (7.270 pont).

44 — Lásd: a WTO vizsgálóbizottságának a DS337 „Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedés” jogvitában 2007. november 16-án készült jelentése (7.58 pont). Lásd továbbá ebben az értelemben a WTO vizsgálóbizottságának DS397 „Európai Közösségek – Végleges dömpingellenes intézkedések a Kínából származó egyes vas vagy acél kötőelemek tekintetében” jogvitában 2010. december 3-án készült jelentése (7.270 pont).

45 — A WTO vizsgálóbizottságának DS397 „Európai Közösségek – Végleges dömpingellenes intézkedések a Kínából származó egyes vas vagy acél kötőelemek tekintetében” jogvitában 2010. december 3-án készült jelentése, 7.270 pont.

73. Álláspontom szerint abban az esetben, ha, mint a jelen esetben is, az alaprendelet 1. cikkének elfogadásával az Unió a WTO keretében vállalt, meghatározott kötelezettséget kíván végrehajtani, mint az 1994-es dömpingellenes megállapodás 2. cikke, a Bíróság az uniós jogi aktus jogszerűségének felülvizsgálata keretében a WTO jogának megfelelően kell, hogy értelmezze ezeket a rendelkezéseket. Hasonló a helyzet akkor, ha, mint a jelen esetben, az uniós jogi aktus, nevezetesen az alaprendelet 1. cikke ugyanazokat a rendelkezéseket tartalmazza, mint a WTO-megállapodás mellékleteiben szereplő megállapodások és memorandumok, így az 1994-es dömpingellenes megállapodás.

74. Semmi értelme nem lenne ugyanis az intézményekre a WTO-megállapodás keretében a hatáskörrel rendelkező hatóságokra nehezedőnél nagyobb terhet helyezni, különösen, ha a szóban forgó rendelkezés, a jelen esetben az alaprendelet 1. cikkének megszövegezése semmilyen iránymutatást nem tartalmaz azzal kapcsolatban, hogy az uniós jogalkotó el kívánt volna térni e megállapodás szövegétől.

75. Amint arra a Tanács a tárgyaláson rámutatott, a WTO joga, következésképpen az uniós jog sem tartalmaz a „vizsgált termék” fogalmának meghatározásával kapcsolatos semmilyen megkötést.

76. Következésképpen a vizsgálatot végző hatóságnak kell meghatároznia a „vizsgált terméket”, anélkül, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhatná, hogy az intézmények tévesen értékelték-e az általuk relevánsnak ítélt szempontokat bizonyos termékeknek a „vizsgált termék” fogalma alá vonásakor, vagy hogy más, relevánsabb szempontok alkalmazása e terméknek a „vizsgált termék” meghatározásából való kizárását vonta volna maga után.

77. Mivel a „vizsgált termék” fogalmának a vitatott rendelet (36) preambulumbekezdésében foglalt meghatározásával kapcsolatban [46] a Portmeirion a fent említett jogvitákban Kanada, a Norvég Királyság és a Kínai Népköztársaság által előadott, a vizsgálóbizottság által elutasított érvekhez hasonló érveket adott elő, azok egészét el kell utasítani.

78. Következésképpen azt javaslom a Bíróságnak, hogy az első kérdésre úgy válaszoljon, hogy a „vizsgált terméknek” a vitatott rendelet (36) preambulumbekezdésben foglalt meghatározása semmilyen módon nem érinti e rendelet érvényességét.

2. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésről

79. Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a vitatott rendelet érvénytelen-e abból következően, hogy az nem tartalmazza az EUMSZ 296. cikkben előírt megfelelő indokolást.

a) A felek érvei

80. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül, hogy a Portmeirion álláspontja szerint az intézmények nem azonosították és nem határozták meg megfelelő pontossággal az általuk a „vizsgált termék” meghatározásához relevánsnak tartott tényezőket. Ez szerinte sérti az EUMSZ 296. cikket.

81. A vitatott rendeletben foglalt információk szerinte nem világosak és nem egyértelműek, mivel nem teszik lehetővé annak módszeres felülvizsgálatát, hogy egy adott terméket az intézmények által relevánsnak vélt kritériumokra tekintettel be kellett volna, vagy be lehetett volna sorolni a fogalom alá.

46 — „[…] a termékkör véglegesen asztali és konyhai kerámiaáruként került meghatározásra, kivéve a Kínából származó, jelenleg az ex69111000, ex69120010, ex69120030, ex69120050 és az ex69120090 KN-kódok alá tartozó kerámiakéseket, a kerámia fűszerdarálókat és a kerámiaőrlő részeit, a kerámiahámozókat, kerámia késélezőket, valamint a pizza vagy kenyér sütéséhez használt kordierit kerámia pizzaköveket”.

82. Mivel ez az eljárás nem teszi lehetővé az érdekelt felek számára, hogy az intézmények által relevánsnak tekintett tényezők értékelését vitassák, valamint nem teszi lehetővé az arra való hivatkozást sem, hogy más releváns tényezőket is figyelembe lehetne venni, ez álláspontja szerint sérti az EMSZ 296. cikkben foglalt indokolási kötelezettséget.

83. A Tanács és a Bizottság ezzel szemben előadja, hogy a vitatott rendelet összhangban van az EUMSZ 296. cikkben foglalt követelményekkel, mivel lehetővé teszi az érdekeltek számára az elfogadott intézkedés igazolásának megismerését és jogaik védelmét, valamint a bíróság számára a felülvizsgálat gyakorlását. A vizsgált termék meghatározásának mögöttes indokait ugyanis mind az ideiglenes rendelet, mind a megtámadott rendelet tartalmazza. Különösen az ideiglenes rendelet (24), (25), (54) és (55) preambulumbekezdése, valamint a megtámadott rendelet (35) preambulumbekezdése világosan bemutatja a releváns tényezőket.

84. Az olasz kormány álláspontja szerint kétségtelen, hogy a vitatott rendeletet megfelelően megindokolták. Az intézmények abban kifejtik, hogy egyetlen termékként, „asztali és konyhai kerámiaárukként” különböző termékeket kell összevonni, mivel ezek a tárgyak műszaki szempontból hasonlók, azokat a fogyasztók egységként keresik és a viszonteladók is ekként forgalmazzák, és azokban közös, hogy azok célja elsődlegesen az élelmiszerekkel való érintkezés.

85. A Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs ugyanúgy, mint az első kérdés esetében, úgy véli, hogy egy konkrét uniós rendelet magyarázata vagy jogszerűségének kérdése nem tartozik a hatáskörébe, és köteles a vitatott rendeletet alkalmazni, mivel az rá nézve kötelező erővel bír.

b) Értékelés

86. Álláspontom szerint a Portmeirionnak az EUMSZ 296. cikkben foglalt indokolási kötelezettség megsértésére alapított érveit könnyen el lehet utasítani, mivel azok ismét a „vizsgált termék” fogalmát kérdőjelezik meg.

87. Bár a WTO vizsgálóbizottságának a jelen indítvány 51–67. pontjaiban elemzett ítélkezési gyakorlata értelmében az 1994-es dömpingellenes megállapodás 2.1. és 2.6. pontja nem tartalmaz kifejezett korlátozásokat a „vizsgált termék” meghatározása tekintetében, így a vizsgálatot végző hatóság nem köteles kizárólag hasonló vagy homogén termékeket e meghatározás alá vonni, az intézmények nem kötelesek a „vizsgált termék” meghatározása érdekében általuk relevánsnak tekintett tényezők meghatározásához külön indokolást fűzni. Az EUMSZ 296. cikkben foglalt feltételeknek való megfeleléshez elegendőnek kell lennie annak a ténynek, hogy a vizsgált terméket olyan módon határozták meg, ami lehetővé teszi az azt alkotó áruk azonosítását, és megadták az ezen áruk egy csoportba történő összevonásának indokát.

88. Mindenesetre az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében „az [EUMSZ 296.] cikkben előírt indokolásnak a kérdéses aktus jellegéhez kell igazodnia, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény megfontolásainak, oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedést alátámasztó körülményeket, illetve hogy az illetékes bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére, és a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, mivel azt, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e az [EUMSZ 296.] cikkben felsorolt követelményeknek, nemcsak a szövege, hanem a háttere, valamint az érintett témára

vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell megítélni.”[47]

89. A jelen ügyben úgy tűnik, hogy a vitatott rendeletet az ideiglenes rendelet fényében értelmezve az az előző pontban felidézett kritériumok alapján megfelelő indokolást tartalmaz.

90. Amint azt ugyanis a Bizottság az ideiglenes rendelet (54) preambulumbekezdésében kimondja, „tulajdonságaik és stílusuk különbözősége ellenére minden asztali és konyhai kerámiaáru azonos alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel bír, vagyis *a kerámiaáruk elsődleges funkciója az élelmiszerekkel való érintkezés, lényegében ugyanazokra a célokra használatosak, így ugyanazon termék különféle típusainak tekinthetők*”[48] .

91. E rendelet (55) preambulumbekezdésében a Bizottság hozzáteszi, hogy „[a]zon túlmenően, hogy azonos fizikai és műszaki [helyesen: azonos alapvető fizikai és műszaki] jellemzőkkel bírnak, a különböző stílusok és típusok egymás közvetlen versenytársai és egymással nagymértékben csereszabatosak. Ezt egyértelműen jelzi az a tény, hogy nincsenek közöttük világos választóvonalak, vagyis a különböző terméktípusok között jelentős átfedés és verseny figyelhető meg, és egy átlagos vásárló ritkán tesz különbséget például a porcelán és a nem porcelán termékek között.”

92. Ezen indokolás elemei megismétlődnek a vitatott rendelet (35) preambulumbekezdésében is, amelynek értelmében „[a]z asztali és konyhai kerámiaáruk valamennyi típusa ugyanazon termék különböző típusainak tekinthető. Következésképp nem megalapozott az ideiglenes, majd a végleges nyilvánosságra hozatalt követően ismételten előadott azon érv, amely szerint a vizsgálat hasonló termékek széles körét fedi le, és ebből következően az egyes termékszegmensekre külön-külön vizsgálatokat kellene lefolytatni a helyzet felmérésére, a dömpingre, a kárra, az okozati összefüggésre és az uniós érdekre vonatkozóan. Az egyik fél, aki szerint a termékkör túl széles körű volt, a különböző szintű dekorációval ellátott termékek összehasonlítását indítványozta, de a felhasználási módjukat illető állításai (az egyik esetben a kert és a gyerekek, a dekoráció a másik esetben) vitathatóak, mert nincs egyértelmű elkülönítés és az általa *előadott állítások inkább az ideiglenes rendelet (55) preambulumbekezdésében foglalt szempont megerősítésének tekinthetők*”[49] .

93. Következésképpen azt javaslom, hogy a Bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésre úgy válaszoljon, hogy a vitatott rendelet indokolása megfelel az EUMSZ 296. cikkben foglalt feltételeknek.

VI – **Végkövetkeztetések**

94. Következésképpen azt javaslom, hogy a First-tier Tribunal (Tax Chamber) számára a Bíróság azt a választ adja, hogy az általa előterjesztett kérdések vizsgálata nem állapított meg egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintené a Kínai Népköztársaságból származó asztali és konyhai kerámiaáruk behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. május 13-i 412/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet érvényességét.

47 — Nuova Agricast ítélet (C-390/06, EU:C:2008:224, 79. pont). Lásd továbbá ebben az értelemben: Bizottság kontra Sytraval és Brink’s France ítélet (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63. pont); Atzeni és társai ítélet (C-346/03 és C-529/03, EU:C:2006:130, 73. pont); Sison kontra Tanács ítélet (C-266/05 P, EU:C:2007:75, 80. pont);, Banco Privado Português és Massa Insolvente do Banco Privado Português ítélet (C-667/13, EU:C:2015:151, 44. pont).

48 — Kiemelés tőlem.

49 — Kiemelés tőlem.